

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 21 april 2026
Naam van de beklaagden 1. 2.
Systeemnummer parket 22CO46552 Rolnummer Notitienummer parket GE66.L9.2491/2022

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. _____, RRN

geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, vertegenwoordigd door meester
, beiden advocaat te

loco meester

2. _____, RRN

geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, vertegenwoordigd door meester
meester _____, beiden advocaat te

loco

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A aanmerkelijk wijzigen van reliëf van bodem zonder of in strijd met een geldige vergunning buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, (art. 4.2.1., 4°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

namelijk een aanmerkelijke reliëfwijziging te hebben uitgevoerd, door o.a. de aanleg van een poel, de herprofilering van de gracht, en het uitvoeren van een ingrijpende ophoging,

op een perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als

in eigendom toebehorend aan _____,

geboren _____ en _____, geboren _____,

beiden samenwonende te _____, ingevolge akte van aankoop dd.

06/08/2015, verleden voor notaris _____ te

te in de periode van 1 juli 2022 tot en met 5 augustus 2022

door , ten nadele van , geboren

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

namelijk het terrein te hebben aangewend voor het gewoonlijk stallen van materiaal, materieel en afval in functie van de onvergunde aannemingsactiviteiten, m.n. mazouttanks met verdeelslangen, opslag / overslag / compostering van groenafval, betonmolen, boomstronken, houtopslag, olie, hooi- en stro-opslag, gevaarlijke vloeistoffen en vaste vloeistoffen in kleine verpakkingen (Aspen),...

op een perceel gelegen te , kadastraal gekend als ,
in eigendom toebehorend aan ,
geboren en , geboren ,
beiden samenwonende te , ingevolge akte van aankoop dd.
06/08/2015, verleden voor notaris te .

te in de periode van 5 augustus 2022 tot en met 28 mei 2023

door , ten nadele van , geboren

C gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval,

vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,
(art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Namelijk het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor het stallen van voertuigen en aanhangwagens in functie van de onvergunde aannemingsactiviteiten,

op een perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
_____, in eigendom toebehorend aan _____,
geboren _____ en _____, geboren _____,
beiden samenwonende te _____, ingevolge akte van aankoop dd.
06/08/2015, verleden voor notaris _____ te _____

te _____ in de periode van 5 augustus 2022 tot en met 28 mei 2023

door _____, ten nadele van _____, geboren _____,

D afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,
(art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

namelijk verbouwingswerken te hebben uitgevoerd aan een woning, door het oprichten van een aanpalend bijgebouw,

op een perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
_____, in eigendom toebehorend aan _____,
geboren _____ en _____, geboren _____,
beiden samenwonende te _____, ingevolge akte van aankoop dd.
06/08/2015, verleden voor notaris _____ te _____.

te _____ in de periode van 1 november 2021 tot en met 5 augustus 2022

door _____, ten nadele van _____, geboren _____,

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 12 mei 2025 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te

Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Op 1 augustus 2022 stelde de politie vast dat er op een weiland in agrarisch gebied gelegen naast de woning in graafwerken waren uitgevoerd. Er werd een poel aangelegd en de aanwezige grachten werden geherprofileerd. Uitgegraven aarde werd aan de randen van het perceel gelegd. Er was geen vergunning voor deze werken. De burens hadden een klacht ingediend.

Daarnaast werd ook vastgesteld dat er verbouwingswerken aan de woning bezig waren. Er werd een aanbouw opgericht bij de woning zonder vergunning.

Het terrein bleek te worden gebruikt voor het gewoonlijk stallen van materiaal, materieel en voertuigen.

Bij de rondgang op het terrein werd vastgesteld dat de site omgevings(milieu)vergunningsplichtig was. Dit ingevolge opslag van mazouttanks (niet gekeurd) met verdeelslang en stalling van voertuigen. Verder was er opslag/overslag/compostering van groenafval afkomstig van de beroepsactiviteiten van eerste beklaagde die actief is als boomverzorger/landschapsontwikkelaar. Er was geen omgevingsvergunning voor de site.

Op 4 augustus 2022 werden beklaagden, die eigenaar zijn van de weide, bij hen thuis aangetroffen. Er werd een stakingsbevel opgelegd.

Op 5 augustus 2022 werd eerste beklaagde verhoord. Hij verklaarde dat de bedoeling van de graafwerken was om de waterhuishouding te regelen (sponsweide) en het oorspronkelijk reliëf te herstellen. Er werd geen vergunning gevraagd. Er werd momenteel een aanbouw gezet bij hun woning om als bureau te gebruiken. Vroeger stonden daar garages die hij zelf had afgebroken.

Hij is zaakvoerder van een éénmanszaak op zijn adres. Hij doet aan boomverzorging en landschapsontwikkeling. Hij had geen milieuvergunning voor zijn activiteiten.
Hij zou overleg plegen met _____ en een architect.

Op 6 september 2022 diende eerste beklaagde een omgevingsvergunningsaanvraag in. De vergunning werd op 5 december 2022 geweigerd door het college. De oorspronkelijke staat van de weide diende te worden hersteld en de aangevoerde grond verwijderd voor 31 maart 2023. Bijkomend diende de middengracht steeds voldoende uitgediept te zijn om het water van de ingebuisde gracht langs de perceelsgrens af te voeren. Er mochten geen obstructies worden aangebracht in deze gracht en de gracht diende te allen tijde goed onderhouden te blijven.

2. Bij brief van 21 februari 2024 werd door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellenvordering ingeleid bij het parket. Het volgende herstel werd gevorderd:

1. Het verwijderen van alle reliëfwijzigingen (aarden dam, poel);
2. Het herstellen van het oorspronkelijke maaiveld, op alle betrokken percelen ter vrijwaring van het waterbergend vermogen van het terrein;
3. Het verwijderen van de zonevreemde constructie die werd aangebouwd aan de zonevreemde woning, na het slopen van voormalige bebouwing;
4. Het staken van het gewoonlijk gebruik van het terrein voor het stallen van materiaal, materieel en voertuigen in functie van de aannemingsactiviteit 'Landschapszorg'.

Een hersteltermijn van drie maanden werd voorgesteld en een dwangsom van 150 euro per dag en per veroordeelde werd gevorderd.

De herstellenvordering bekwam een positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. De handelingen zouden het bodemreliëf aantoonbaar verstoren en de waterproblematiek zou worden afgewenteld op de belendende eigendommen. De aanzienlijke uitbreiding van de woning is storend naar ruimtegebruik en overschrijdt de draagkracht van het perceel. Het gebruik als opslagplaats in open lucht vormt een visuele smet binnen het agrarisch landschap.

3. Op 9 maart 2023 werd eerste beklaagde opnieuw verhoord. Hij verklaarde bezig te zijn met het opstarten van een nieuwe vergunningsaanvraag voor het weiland. Voor de bedrijfsactiviteiten ging hij ook een vergunningsaanvraag indienen.

Eerste beklaagde kreeg een termijn van twee maanden om de nodige maatregelen te nemen.

Op 5 juli 2023 werden nog geen aanvragen ingediend.

Beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen voor de rechtbank op 20 mei 2025.

Op de zitting van 20 mei 2025 werd een vergunning voorgelegd die beklaagden verkregen op 6 februari 2025 voor het verbreden van een bestaande noordelijk gelegen gracht, het aanleggen van een veedrinkpoel/wadi, het plaatselijk afgraven en ophogen van een weide en het verwerken van de vrijgekomen aarde en het voorzien van streekeigen beplanting langs de linkerperceelsgrens. Hiermee werden de handelingen die door het openbaar ministerie gekwalificeerd werden als het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem geregulariseerd.

Op de zitting van 17 maart 2026 werd een vergunning voorgelegd die beklaagden verkregen op 23 februari 2026 voor het regulariseren van de werkruimte, keuken en leefruimte en het

exploiteren van een klasse 2-landbouwbedrijf. De vergunning omvat de verbouwing en de uitbreiding van de bedrijfswoning zoals thans omschreven onder de tenlastelegging D, alsook het stallen van voertuigen zoals bedoeld onder de tenlastelegging C en de opslag zoals bedoeld onder de tenlastelegging B.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem zonder vergunning, het gewoonlijk gebruik van een perceel voor de opslag van materiaal, materieel en afval in functie van de onvergunde aannemingsactiviteit, het gewoonlijk gebruik van het perceel voor het stallen van voertuigen en aanhangwagens in functie van de onvergunde aannemingsactiviteit en het uitbreiden van een woning met een bijgebouw zonder vergunning.

2. Beklaagden verzoeken de rechtbank om hen vrij te spreken omdat de misdrijven, indien bewezen, niet met opzet werden gepleegd. Ze zouden gedwaald hebben over de vraag of er een vergunning nodig was.

Dit verweer treft in elk geval geen doel. Onwetendheid of goede trouw, die overigens niet wordt aangetoond en niet te controleren valt, ontsloeg beklaagden niet van de naleving van de vergunningsplicht. De ten laste gelegde misdrijven vereisen enkel algemeen opzet als moreel element. Dit algemeen opzet is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging. Dit kan afgeleid worden uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit feit hem kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat wanneer hij rechtvaardiging, schuldonthefing of niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt. Beklaagden maken hun ingeroepen dwaling geenszins aannemelijk.

3. Beklaagden zijn van oordeel dat de reliëfwijziging niet aanmerkelijk was omdat de functie van de plaats gelijk was gebleven, namelijk als graasweide.

De rechtbank is van oordeel dat er wel degelijk sprake was van het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, waarbij de aard en de functie van het terrein werd gewijzigd. Het terrein werd ingrijpend verhoogd, een poel werd aangelegd en de bestaande gracht werd verbreed. De werken werden volgens beklaagden uitgevoerd in functie van een verbeterd bodembeheer en een verbeterde waterhuishouding. De werken stonden in functie van een optimaal gebruik van de weide. De weide zou na de werken opnieuw dienst doen als sponsweide waar water kon infiltreren en waardoor de weide opnieuw een waterbufferende functie kon krijgen en tegelijk dienst kon doen als veedrinkpoel.

Door de handelingen werd het waterbergend vermogen van het perceel gewijzigd, wat een wijziging van de aard meebrengt. Dat het perceel ook na de werken nog steeds als weide wordt gebruikt, staat niet aan de vaststelling van een wijziging van de aard in de weg. Ook het feit dat de wijziging gunstige gevolgen met zich zou meebrengen, betekent niet dat een reliëfwijziging niet aanmerkelijk zou kunnen zijn.

Beklaagden beschikten voor het uitvoeren van de handelingen niet over een omgevingsvergunning, wat een inbreuk is op het verbod van artikel 4.2.1, 4° Vlaamse Codex Ruimtelijke

Ordering om zonder voorafgaande omgevingsvergunning het reliëf van de bodem aanmerkelijk te wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt.

4. Wat de tenlasteleggingen B en C betreffen, betwisten beklaagden dat het stallen of de opslag gebeurde in functie van de onvergunde aannemingsactiviteiten. Het stallen en de opslag gebeurden evenwel in functie van het opstarten van de landbouwactiviteiten. Bovendien stonden de machines en mazouttank alsook de voertuigen binnen in een gebouw en niet buiten op een grond.

Wat de tenlastelegging B betreft, oordeelt de rechtbank dat het gewoonlijk gebruik van een grond inderdaad enkel gebruik buiten en niet binnen viseert (Cass. (2e k.) AR 14 mei 2024). Het komt ook aannemelijk voor dat niet alle opslag gebeurde in functie van onvergunde aannemingsactiviteiten maar mogelijk ook in het kader van landbouwactiviteiten. Dit laatste maakt echter niet dat dit gewoonlijk gebruik zonder vergunning kan plaatsvinden. De tenlastelegging B is om die reden in beperkte mate wel degelijk bewezen in zoverre het terrein gewoonlijk werd aangewend voor de opslag/overslag/compostering van groenafval, opslag van boomstronken, houtopslag, hooi- en stro-opslag.

Wat de tenlastelegging C betreft, voeren beklaagden ook aan dat de voertuigen binnen stonden en deze niet gestald stonden in functie van onvergunde aannemingsactiviteiten. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat er op 23 augustus 2022 tien voertuigen en/of aanhangwagens op de site aanwezig waren. Op de bijgevoegde foto's ziet de rechtbank slechts één voertuig dat zich buiten bevindt. Verschillende voertuigen en/of aanhangwagens stonden toen binnen. Van een aantal voertuigen en/of aanhangwagens zijn geen foto's gevoegd zodat de rechtbank niet weet of deze binnen of buiten stonden gestald.

Nu het misdrijf zoals bedoeld in de tenlastelegging C enkel bewezen is indien voor de rechtbank bewezen is dat een grond buiten gewoonlijk gebruikt werd voor het stallen van voertuigen en/of aanhangwagens zonder vergunning, en nu uit het strafdossier niet blijkt of er meerdere voertuigen en aanhangwagens buiten stonden, zal de rechtbank beklaagden vrijspreken voor de tenlastelegging C.

De tenlastelegging D werd door beklaagden niet betwist en is gelet op de vaststellingen in het strafdossier voor beide beklaagden bewezen.

3. Straftoemeting

1. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventuele strafverzwarende factoren en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Uit het strafdossier en de toelichtingen ter zitting blijkt dat beklaagden enthousiast aan de slag gingen met de beste bedoelingen maar echter zonder zich rekenschap te geven van de

vergunningsplicht. Op die manier plaatsten beklaagden hun eigen verlangens en belangen voorop en wordt de gemeenschap met voldongen feiten geconfronteerd die niet steeds het algemeen belang dienen. De handhaving achteraf vraagt vele inspanningen van allerlei diensten en kost de maatschappij veel geld.

3. Eerste beklaagde is jaar oud en werd reeds vier maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Hij verkreeg reeds 1 maal de gunst van de opschorting wegens onder meer weerspannigheid.

Tweede beklaagde is jaar oud en heeft nog een blanco strafverleden.

Beklaagden hebben vier kinderen. Zij verzochten om hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen. Nu alles inmiddels vergund is en de handelingen klaarblijkelijk geen schade toebrachten aan de ruimtelijke ordening, het positief advies van het openbaar ministerie en nu beklaagden niet eerder voor dergelijke misdrijven werden veroordeeld, gaat de rechtbank in op de gevraagde gunst. Beklaagden moeten beseffen dat er hen alsnog een straf kan worden opgelegd indien zij nieuwe misdrijven zouden plegen gedurende de proeftermijn die de rechtbank bepaalt op drie jaar.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat er inmiddels vergunningen werden bekomen voor alle handelingen zoals bedoeld onder de tenlasteleggingen A, B, C en D waardoor de herstellvordering thans zonder voorwerp is.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;

art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6, 13 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van , eerste beklaagde

Spreekt **vrij** voor de tenlastelegging C.

Verklaart de tenlasteleggingen A, B en D lastens bewezen.

Gelast ten voordele van de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van **3 jaar**.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 EUR**
- solidair met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **382,00 EUR**, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Ten aanzien van , tweede beklaagde

Spreekt **vrij** voor de tenlastelegging C.

Verklaart de tenlasteleggingen A, B en D lastens bewezen.

Gelast ten voordele van de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van **3 jaar**.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 EUR**
- solidair met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **382,00 EUR**, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

HERSTEL

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **21 april 2026** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- , rechter
in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting, met bijstand van griffier .